ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

Yıl 13, Sayı 3 (169)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

1 Şubat 1986

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

DEMOKRATİK TÜRKİYE, DAHA GÜÇLÜ TKP!

TKP MK'nin 25 Ocak 1986 günlü açıklaması:

Politik gelişmelerin bu önemli ve kritik dönemecinde;

TKP HERKESİ SORUMLU ve ETKİLİ TUTUM ALMAYA ÇAĞIRIYOR

Bugün Türkiye'de ülkenin geleceğinden sorumluluk duyan herkesin tutumunu gözden geçirmesini gerektiren gelişmeler oluyor. Politik olayların gelişimi hızlanıyor. Bu gelişmeler bekle-gör politikalarının terkedilmesini, aktif tutum alınmasını gerektiriyor.

Bu gelişmelerin başında Türk-İş'in miting kararı ve yasal muhalefet partilerinin diktatörlük rejimine karşı demokrasi için işbirliği çabalarını somutlamaları geliyor.

TKP MK 5. Plenumu bu gelişmeler henüz bu somutlukta ortaya çıkmadan önce şu saptamayı yapmıştı: "Rejim karşıtı politik güçlerin artan hareketlenmesi, halk yığınlarının hareketlenmesi için elverişli koşullar yaratıyor. Burjuvazi içindeki ayrılıkların derinleşmesi aynı sonucu getirmektedir. Muhalefetin sıralarındaki farklı hatta karşıt konumlardaki politik güçler diyalektik bir biçimde birbirinden etkilenmekte ve birbirini daha çok dikkate almaktadır."

Gelişmeler bu saptamayı doğruluyor. Bunun önemi şuradadır ki, her politik güç tek tek her örgüt ve hatta kişi demokrasi için işbirliğini destekleyerek, aktif tutum alarak, mücadele kararlılığını, eylem isteğini ortaya koyarak, bizzat eyleme geçerek gelişmeleri hızlandırmada kesin bir rol oynayabilir. Koşullar buna olanak verecek yönde gelişmiştir, gelişiyor.

"Söz konusu mitingi uzlaşmacı Türk-İş yönetimi kendini kurtarmak için yapıyor" ya da "DYP ve DSP'nin Anayasa değişiklikleri nasıl bir içerikte olacak, DYP Marksistlerin özgürlüğüne hayır diyor, DSP kendi dışındaki sola duvar çekiyor, SHP parlamentoya umut bağlıyor" diyerek bekleme durumunda kalmak, yapılabilecek en büyük yanlıştır.

TKP defalarca açıkladı ki, ülkemizdeki nesnel koşullar öznel niyetlere rağmen bu niyet sahiplerini de ileriye zorluyor. Daha çok önceden diktatörlüğe karşı tüm güçler arasında diyalog ve işbirliği mümkün ve zorunludur dediğimizde TKP'nin hayal gördüğünü söyleyenler sanıyoruz ki, şimdi değerlendirmelerini gözden geçirmek zorundadırlar. Bu yapılırsa bundan yararlanacak olan halkımız olacaktır.

Arkası 7. sayfada

2000 yılında nükleer silahsız bir dünya için

Sovyetler Birliği'nin önerisini bugün destekleyelim !

İnsanlığın, kendisine yönelik en büyük tehlike olan atom bombasından, nükleer savaştan kurtulmasının olanaklı olduğu bugün çok somut bir biçimde ortaya çıkmıştır. SBKP Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov, ABD'ne ve nükleer silah sahibi öteki ülkelere 2000 yılına kadar yeryüzündeki stratejik ve taktik bütün nükleer silahları yoketmeyi önermiştir. Sovyetler Birliği eğer öteki ülkeler de kabul ederse, kendisinin 2000 yılına kadar somut üç aşamada bütün nükleer silahları yoketmeye hazır olduğunu açıklamıştır. Gorbaçov ayrıca ülkesinin, tek yanlı olarak aldığı nükleer denemeleri durdurma kararını Nisan başına kadar uzattığını açıklayarak, silahsızlanma konusunda ne kadar içtenlikli davrandığını göstermiştir.

Hedef çok somuttur. İnsanlık 21. yüzyıla nükleer savaş tehlikesinden, 20. yüzyılın bu en büyük kabusundan kurtulmuş olarak girebilir. O nedenle Gorbaçov yoldaşın önerisi bütün dünyada sevinçle karşılanmıştır. Dünya barış güçleri 1986 Dünya Barış Yılında savaşımı daha da yükseltmek için yeni olanaklara kavuşmuştur.

ABD ve öteki önde gelen NATO devletleri Sovyetler Birliği'nin önerilerini inceleyeceklerini açıklamışlardır. Ne var ki, ABD yönetimi sorumlu davranmamakta, uzaya silah yerleştirme hazırlıklarını ve nükleer silah denemelerini aralıksız sürdürmektedir.

Bilindiği gibi ülkemiz topraklarında da ABD'ne ait nükleer başlıklar ve roketler bulunmaktadır. ABD bunların sayısını daha da artırmak, ayrıca Türkiye'deki üslerinden Yıldızlar Savaşı projesini gerçekleştirmede yararlanmak istemektedir. Yeryüzündeki bütün nükleer silahların yokedilmesini ve uzayın silahlandırılmasının önlenmesini öngören Sovyet önerileri bizim ülkemizin ve halkımızın yaşamsal çıkarlarını da ilgilendiriyor. Buna karşın Evren-Özal yönetimi bu öneriler karşısında suskun kalıyor. ABD'den bağımsız ulusal çıkarları dikkate alan bir tutum almaya yanaşmıyor. Basın üzerindeki sansür halkımızın bu konularda aydınlatılmasını engelliyor.

Bu koşullarda barış ve demokrasi güçlerinin sorumluluğu daha da artıyor.

Partiler, sendikalar, öteki meslek örgütleri, gazeteciler, bilim, sanat ve hukuk adamları, subaylar ülkemizin geleceğini çok yakından ilgilendiren dünya politikasındaki gelişmelere kayıtsız kalmamalı, sorumlu davranmalı, barış ve silahsızlanmadan yana aktif tutum almalıdır.

TKP insanlığın nükleer silahlardan kurtarılmasını öngören Sovyetler Birliği'nin girişimini bütün gücüyle destekliyor. Bütün barış yanlısı güçleri bu önerileri halkımıza duyurmaya, desteklemeye, atom silahlarına karşı savaşıma aktif katılmaya çağırıyor.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
22 Ocak 1985

TKP MK'nin Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs sorununun çözümüne ilişkin önerileri üzerine açıklaması

Sovyetler Birliği, Kıbrıs sorununa barışçı ve adil çözüm bulunması için bir öneri paketi getirdi. Bu girişim, Sovyetler Birliği'nin dünyada barışın korunması, silahlanma yarışının durdurulması, halkların ve ülkelerin güvenliklerinin sağlanması, uluslararası ilişkilerde iyiye doğru bir dönüşün gerçekleşmesi için ardarda yapmakta olduğu sorumlu girişimlerin yeni bir halkasıdır.

Kıbrıs sorununun çözülebilmesi için Sovyetler Birliği, ilgili tüm tarafların ortak çaba göstermelerini, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin çabalarını desteklemelerini öneriyor. Sorunun çözümünde Kıbrıs Türkleri ve Kıbrıs Rumlarının meşru çıkarlarının hesaba katılmasını istiyor. İki toplumun aralarındaki sorunları dış karışma olmadan çözmelerini, başka devletlerin Kıbrıs'ı ilhak etmelerinin engellenmesini öngörüyor. Türkiye'nin garantörlüğü de içinde olmak üzere, Kıbrıs'ın bağımsız ve bağlantısız bir devlet olmasını sağlayacak uluslararası garanti önerileri getiriyor. Adanın Yakındoğu ve Akdeniz halklarına karşı askersel amaçlarla ve saldırı operasyonları

Arkası 7. sayfada

Politik üstünlüğümüzü maddi güce dönüştürmek için

H.DORUK/İstanbul

Kasım 1985'de yapılan TKP MK 5. Plenumu, parti çalışmalarının her alanında, söz ile iş arasında daha yüksek bir uyum sağlanmasının gerekli olduğunu belirtti. Parti politikasının daha hızlı ve enerjik, alınan kararların daha tam yaşama geçirilmesinin altını çizdi. Ulusal Konferans'a hazırlık sürecinde, bütün parti çalışmalarında aktifliği artırmak, ideolojik düzeyi, parti politikasının özümsenmesi ve yığınlara mal edilmesi düzeyini yükseltme görevini önümüze koydu.

Bütün bunlar açık kı, içinde bulunduğumuz koşulların, demokrasi lehine bir sonuç doğurabilmesi için zorunlu olan, yığınların harekete geçirilmesi, onların politik gidiş üzerindeki müdahale gücünün, etkisinin artırılması görevi ile yakından bağlıdır. TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş, 5. Plenumu açarken yaptığı konuşmada "önce kendi gücümüzü daha geniş ölçüde harekete geçirebilmeliyiz" derken, bu yolda tutulacak ana halkayı gösteriyordu.

Bu ancak MK'nden temel örgütüne, sempatizanlarına kadar tüm parti tarafından yerine getirebilir. Işte bu noktada, parti politikasının, tüm parti örgütleri, tüm kademelerdeki parti üyeleri tarafından kavranmasının, özümsenmesinin ne kadar önemli olduğu ortaya çıkıyor. Bugünkü koşullarda, parti politikasını daha iyi kavramak ve yaratıcı biçimde daha tam yaşama geçirebilmek için sürekli çaba içinde olmak, her bir parti üyesi için daha yakıcı hale gelmiş bir görevdir.

Öte yandan, işçiler, emekçiler Evren-Özal rejiminin gerçek yüzünü daha iyi görmeye başladılar. Şimdi TKP'nin politikasını, görüşlerini yığınlara ulaştırmak daha da önem kazanıyor. Işçi sınıfı, emekçiler TKP'nin her konudaki yaklaşımını, sözünü bilmelidirler. Bunu onlara iletecek olan yalnızca merkezi ajitasyon ve propaganda aygıt ve araçları değil, bizzat yığınlar içinde olan parti örgüt ve üyeleridir.

Eğer politik çalışma başka şeydir "örgüt" çalışması başka şey diye düşünenler varsa, büyük yanılgı içindedirler. Böyle düşünenlere Lenin'in şu sözlerini hatırlatalım: "Öncü müfrezenin siyasal bilinci onun örgütlenme yeteneğinde somutlanır".

Bu ne demektir? Bu, nerede örgütlenmede, yığınlarla bağlanmada, partinin ve yığınların potansiyellerini harakete geçirmede eksiklik varsa, orada parti politikasını kavrama ve özümseme düzeyi düşük demektir.

Ya da parti politikasını özümsemiş olmanın ölçütü nedir? Yeterince alıntı ile konuşmak mıdır? Hayır, ölçüt, bu politikayı ne ölçüde yaşama geçirebildiğimizdir. "Yığınları kendi güncel istemleri temelinde bir araya getirmeli, örgütlenmelerini ve harakete geçmelerini sağlamalıyız." Bunu hemen herkes biliyor ve söylüyor. Peki, fabrikada, mahallede, okulda bu sözlerin gereklerini ne ölçüde yerine getiriyoruz? Parti politikasının ne ölçüde kavrandığının ölçütü, pratiktir.

Parti politikası nasıl izlenecek, nasıl özümsenecek? Parti programı, Tüzük, 100. Yıl Tezleri, 5. Kongre belge ve kararlarının yanısıra, düzenli yapılan MK Plenumlarının raporları ve öteki belgeler var. Atılım, Yol ve Amaç, Yeni Çağ, radyo yayınları, parti broşürleri var. Bunları titizlikle, ciddiyetle incelemeliyiz. Her birini, partinin her bir kararını, değerlendirmesini, açıklamasını dikkatle izlemeli, bunları kendi bilgi dağarcığımızla yoğurmalı ve parti belgelerinin içinden iletilen mesajı net ve açık bir şekilde çekip alabilmeliyiz.

Parti yayınları, belgeleri yoldaşlarımız ne olup bittiğinden haberdar olsunlar diye değil, bunları incelesinler, üzerinde çalışsınlar, kavrasınlar ve bunlardan, kendi alanlarını ilgilendiren kararları oluştururken yararlansınlar diye onca özveri, zorluk ve risk göze alınarak çoğaltılıyor, dağıtılıyor. Bunları layıkıyla değerlendirmesini bilmeliyiz.

Alınan kararları, parti politikasını kendi alanımızda ne ölçüde yaşama geçirebildiğimizi hiç düşünüyor muyuz? Bunların yerine getirilmesinde karşılaştığımız zorluklar nelerdir? Hiç bunları belirleyerek MK'sine iletiyor muyuz?

Gelişmeler partimizin politikasını, öngörülerini doğruluyor. Onun tek bilimsel, gerçekçi politika olduğunu kanıtlıyor. Bu üstünlüğün, yığın savaşımını yükseltmede değerlendirilmesi, maddi güce dönüştürülmesi, en başta bize, yığınlar içindeki parti örgütlerine bağlıdır.

Özdenetim

E.YÜREKLİ/Gaziantep

Hepimizin önünde, kendi yeteneklerini, niteliklerini olabildiğince geliştirme gibi bir görev var. Parti çalışmalarının etkinliğini ve aktifliğini artırmak için bu gerekli. Marksist-Leninist bilinç özveri ve kendini davaya adamışlık, yüksek bir partililik ve sorumluluk bilinci; işte bütün bunlara sahip olmanın yolu, bir bakıma, özdenetimden, yani kişinin kendi kendini denetlemesinden geçiyor. Kollektif yaşamın, parti denetimi ve disiplinin yanısıra, yoldaşlarımızın sürekli olarak kendi kendilerini denetlemeleri, özellikle ağır illegalite koşullarında daha da önem kazanıyor.

Özdenetim, parti politikasının özümsenmesi için itici rol oynar. Kişi, kendi teorik eksikliğini giderdiği, parti politikasını özümseyip, onu yığınlara yaşadıkları deneyler temelinde kanıtlayabildiği oranda gelişiyor demektir.

Özdenetim, konspirasyon ilkelerine gönüllü, ısrarlı ve yaratıcı bir şekilde uyulması için zorunludur. Güvenlik koşullarına titizlikle uymak, ancak özdenetim sayesinde komünistin yaşam tarzı haline gelir.

Özdenetim, gerçek niteliklerimizi, yeteneklerimizi, eksikliklerimizi ortaya çıkarır. Kendi kendimize açık yürekli olmamızı sağlar. Bu da partiye karşı açık yürekli olunması için olmazsa olmaz bir koşuldur.

Özdenetim, parti içinde kollektif yaşamı, kollektif yönetim ve denetimi, yoldaşlık bağlarını güçlendirir. Herkesin bu yönde katkıda bulunmasını sağlar.

Özdenetim, savaşımın, yani yaşamın her alanına, her anına uygulanmalıdır. Savaşımda gerekli olan yüksek morale ancak böyle ulaşabilir, yığınlara örnek, komünist olma niteliğini ancak böyle kazanır ve güçlendirebiliriz.

Sol Birlik yandaşı gençler, "ortak eylem" programı oluşturduk

Yalçın TOK/Adana

Size ülkemizin güneyinden, öğrenci gençlik saflarından sesleniyorum. Örgütlü gençlik hareketi ile bağlarımın kopukluğu yaklaşık altıncı yılına girmek üzere.

6 koca yıl, eksilmeyen terör, baskı ve tehdit, beni bir an için bile olsun, gönüllü olarak seçtiğim işçi sınıfının savaş yolundan alıkoymadı, bundan böyle de alıkoyamaz... Işçi sınıfımızın ve onun devrimci öncüsünün bu süre içinde gösterdiği politik gelişme kendimi yanlışlardan arındırmama, yenilememe ve kavgaya daha bir tutkuyla bağlanmama yardımcı oldu.

Ülkemizde gençlik gaspedilen hak ve özgürlüklerini geri almak için hareketlenmesini artırmaktadır. Geniş gençlik yığınları, gerici güçlerin sarıldıkları, "12 Eylül sorumlularından biri gençlik kesimidir" savıyla yaratılan haksız yargıların yol açtığı psikolojik etkiden kurtulup, demokrasi savaşımında yerini almaya yönelmektedir. Örgütlenme, örgütlü savaşım yürütmenin gerekliliğini şimdi daha iyi kavranmaktadır.

Bu önemli gelişme, demokrasiden yana tüm güçlerin dayanışmaları ile sağlanmıştır.

Bu gelişmeler karşısında biz de kayıtsız kalamazdık. Katkımızı artırmak için, çabalarımızı yoğunlaştırdık. Bu amaçla "Sol Birlik"i oluşturan güçlerin tabanıyla yakın politik ilişkiler kurduk. Ortak bir "eylem programı" saptadık. Böylece 6 sol partinin faşizme karşı demokrasi için oluşturduğu birlikteliği, birimimizde de uygulama alanına sokarak, onun yaşayan devrimci, karakterini somutladık.

SSCB'nin savaşsız ve silahsız bir dünya için barış programı

● Ahmet ALAN

Kuzey komşumuz Sovyetler Birliği, SBKP'nin 27. Kongre'sinin yapılacağı ve BMÖ tarafından barış yılı ilan edilen 1986' ya, güçlü bir barış taarruzu ile girdi. SBKP MK Genel Sekreteri M.Gorbaçov yoldaş 15 Ocak 1986 günü, dünyanın nükleer ve kimyasal silahlardan arındırılarak insanlığın 21. yüzyıla savaş tehlikesinden kurtulmuş olarak girmesini öngören üç aşamalı bir barış programını açıkladı. En başta ABD'ye ve nükleer güç sahibi öteki devletlere yönelik bu program, bütün ülkelere ve halklara da açıktır. İnsanlığın en büyük özlemi olan savaşsız dünya özleminin gerçekleştirilmesini hedefleyen bu programın içeriği nedir? Birinci aşamada özetle şunlar öngörülüyor:

- 1986'dan başlayarak SSCB ile ABD karşı tarafın topraklarını vurabilen nükleer silahlarını 5-8 yıl içinde yüzde 50 oranında azaltacak ve her iki tarafın elinde yalnız 6'şar bin başlık kalacak. Buna başlamak için iki taraf da uzay silahları geliştirme, deneme ve yerleştirmeye girişmeyecek.Avrupa bölgesindeki Sovyet ve Amerikan orta menzilli roketleri tamamen ortadan kaldırılacak. Bu aşamada ABD stratejik ve orta menzilli roketlerini başka ülkelere vermeme, İngiltere ile Fransa da nükleer gücünü artırmama konusunda üzerlerine yükümlülük alacak. SSCB ile ABD en baştan nükleer silah denemeleri durdurma konusunda anlaşmış olacak...

İkinci aşamada ise şunların yapılması söz konusu:

- 1990'da başlayarak 5-7 yıl içinde öteki nükleer güç sahibi devletler nükleer silahsızlanma sürecine katılacak. Başlangıç olarak kendi nükleer silahlarını dondurma ve başka ülkelerin topraklarına atom silahı yerleştirmeme konusunda üzerlerine yükümlülük alacaklar. SSCB ile ABD ise nükleer silahlarını azaltmaya devam edecek, birinci aşamada başlayan yüzde 50'lik indirimi tamamlayacaklar. Nükleer güç sahibi bütün devletler taktik atom silahlarını ortadan kaldıracaklar. Bu devletler nükleer silah denemelerini durdurmuş olacak, uzay silah larının yasaklanması konusundaki Sovyet-Amerikan anlaşmasına başta gelen öteki sanayileşmiş devletler de katılacaktır. Bu aşamada ayrıca, yıkım gücü atom silahlarına yakın tüm nükleer olmayan silahların geliştirilmesi de yasaklanacak.

Üçüncü aşamada yapılması öngörülenler de şöyle:

- 1995'de başlayacak bu aşamada bütün öteki nükleer silahların ortadan kaldırılması tamamlanacak ve 1999 yılında dünyada atom silahı kalmamış olacaktır. Bu tür silahların bir daha ortaya çıkmaması için evrensel anlaşmaya varılmış olacaktır. Ortadan kaldırılması ve sınırlandırılması öngörülen silahlarla ilgili denetim hem ülkelerin kendi teknik olanaklarıyla, hem de doğrudan ilgili yerlerde yapılacak denetlemelerle gerçekleştirilecektir.

SSCB öte yandan 31 Aralık 1985'de süresi dolan bütün nükleer denemeleri tek yanlı olarak dondurma uygulamasını üç ay daha uzattı. Kimyasal silahların yasaklanması ve mevcut kimyasal silahların imha edilmesi için etkin ve tam denetimli bir uluslararası anlaşmaya hazır olduğunu duyurdu. Ayrıca, geleneksel silahların ve asker sayısının azaltılmasına, askeri manevraların sınırlandırılmasına ilişkin önerilerinin geçerliliğini vurguladı. Gorbaçov yoldaş Asya'da güvenlik konusunun SSCB için yaşamsal önemini belirterek, Hindistan ve öteki bağlantısız ülkelerin bu yöndeki girişimlerine yüksek değer biçti. Asya'da iki sosyalist ülkenin, SSCB ile ÇHC'nin nükleer silah kullanan ilk devlet olmama yönünde üzerlerine yükümlülük almış olmalarının büyük önemini vurguladı. "Bizim yeni önerilerimiz, bütün dünyaya yöneliktir. Militarizmin dayattığı, 'gelişme yerine silahlanma' ilkesinin yerini, 'gelişme için silahsızlanma' ilkesi almalıdır" diyen Gorbaçov yoldaş, silahsızlanma önlemlerinin "bölgesel çatışmalar" denen sorunlara bağlı kılınmasının ardında silahsızlanma yolundan kaçma çabalarının yattığına dikkati çekti.

Gorbaçov yoldaşın, savaşsız ve silahsız bir gelecek konusunda sorumluluğun bilincinde olan iyi niyetli, sağduyulu güç ve devletlere bütün bu konularda işbirliği çağrısından sonra, SSCB Yüksek Sovyeti ABD Kongresi'ne özel bir çağrıyla seslenerek, Sovyetlerin moratoryum uygulamasına katılmasını ve yeni önerilere olumlu yanıt vermesini istedi. SBKP ve Sovyet devletinin dış politikasının özünün barış rotasınca belirlendiği, bir kez daha gözler önüne serildi.

SBKP Programı'ndan

SBKP Sovyet toplumunun yönetici gücüdür

25 Şubat 1986'da başlayacak olan SBKP 27. Kongresi'nin hazırlık çalışmaları son aşamasına girdi. Kongreye sunulacak parti belgeleri halk arasında tartışılmaya devam ediyor. Sovyetler Birliği'nde sosyalist toplumun yetkinleştirilmesi ve adım adım komünizme geçişin yol ve görevlerini belirleyen bu belgelerin tartışıldığı, yerel parti örgütlerinin çalışmalarının değerlendirildiği 1 milyon 600 bin toplantı ve konferans yapıldı. Bunlara on milyonlarca Sovyet emekçisi katıldı. Ayrıca bu toplantılara SBKP MK Politbüro üyeleri ve aday üyeleri, MK Sekreterleri, Merkez Komitesi aygıtında çalışanlar, Birlik Cumhuriyetleri Komünist Partileri MK Sekreterleri, bölge ve yöre parti komiteleri yöneticileri, bakanlık ve kurumların temsilcileri katıldılar. Şimdi Birlik Cumhuriyetleri Komünist Partilerinin Kongreleri yapılıyor. SBKP'nin, Sovyet toplumunun en iyi çalışan, en dürüst, en saygın üyeleri 27. Kongreye delege seçiliyorlar. 19 milyonluk SBKP'nin 27. Kongresinde 5000 delege hazır bulunacak.

"ATILIM", SBKP Programı'nın yeniden kaleme alınmış biçimiyle ilgili tasarıyı tanıtmaya devam ediyor. Bu sayıda, belgenin son bölümü olan ve "Parti, Sovyet toplumunun yönetici gücüdür" başlıklı dördüncü bölümünün bir özetini sunuyoruz. Belgede şöyle deniyor:

"Parti, Sovyet toplumunun politik sisteminin çekirdeğidir. Bu sistemin tüm öteki halkaları -Sovyet devleti, sendikalar, gençlik örgütü Komsomol, kooperatifler ve nüfusun tüm kesimlerinin, ülkenin tüm ulus ve halklarının ortak ve özgül çıkarlarını dile getiren öteki yığın örgütleri onun yönetiminde çalışırlar. Anayasa çerçevesinde faaliyet gösteren SBKP, devlet ve yığın örgütlerinin çalışmalarını yönetir ve koordine eder, herbirinin işlevlerini tam olarak yerine getirmesine özen gösterir. Parti, tüm faaliyetlerinde halkın çıkarlarına hizmet etmenin ve sosyalist demokrasinin ilkelerine uymanın örneğini veriyor.

"SBKP, yığınların tarihsel yaratıcılığının esinlendirici ve örgütleyicisi, toplumumuzun yönetici ve yönlendirici gücüdür. Marksist-Leninist teoriyle donanmış olan parti, ülkenin gelişmesinin genel perspektifini belirliyor, halkın yaratıcı çalışmasının bilimsel olarak yönetilmesini sağlıyor ve komünist kuruculuğa örgütlü, planlı ve amaca yönelik bir nitelik kazandırıyor.

SSCB'de sosyalizmin kurulması, emekçilerin tüm katmanlarının işçi sınıfının konumlarına geçmesi, Sovyet toplumunun sosyal-politik ve ideolojik birliğinin pekişmesi sonucunda SBKP, sınıf özü ve ideolojisi itibariyle işçi sınıfının partisi olmaya devam ederek, tüm halkın partisi oldu...

"Ülkenin iç gelişmede ve uluslararası arenada sorumlu görevler yerine getirmesi gerektiği yeni tarihsel koşullarda, **Partinin** Sovyet toplumunun yaşamındaki **yönetici rolü yasal olarak artmakta** ve bu da Partinin politik ve örgütsel eylem düzeyinin yükseltilmesini zorunlu kılmaktadır.

"Parti, devletin, ekonominin ve kültürün gelişme düzeyinin yükseltilmesini **kadrolarla çalışmanın daha da iyileştirilmesiyle** kopmaz bir biçimde bağlıyor. Yukarıdan aşağıya, her yerde, kadroların politik, mesleki ve moral özelliklerine göre seçilmesini, Lenin ci ilkelerine sıkı sıkıya uyulmasını ve toplumun görüşünün daha fazla dikkate alınmasını zorunlu görüyor... **Denetim dışında tek bir parti örgütü ve tek bir yönetici kalmamalıdır...**

"SBKP, partinin başarılı faaliyetinin ve komünistlerin yüksek yaratıcı aktifliğinin güvencesini, **parti-içi demokrasinin geliştirilmesi ve derinleştirilmesinde,** Leninci parti yaşamı normlarına sıkı bağlılıkta, eleştiri ve özeleştirinin geliştirilmesinde ve geniş açıklıkta görüyor. Parti gelecekte de tüm faaliyetini sınanmış **kollektif çalışma ilkesi** temelinde yürütecektir.

"Partinin gelişmesi, **sıralarının daha da büyümesi ve sıkılaştırılmasıyla ve parti-içi ilişkilerin demokratik merkeziyetçilik ilkesi temelinde yetkinleştirilmesiyle** karakterize edilmektedir...

"SBKP şu Marksist-Leninist görüşü çıkış yapıyor: Tarihi yaratan halktır, komünist kuruculuk, onun ellerinin, enerjisinin ve aklının eseridir. Bizim tüm kazanımlarımızın güvencesi, halkın canlı yaratıcılığıdır. Parti, halk için vardır ve faaliyetinin anlamını halkla hizmet etmede görür. Partinin kendi önüne koyduğu hedefler ve görevler Sovyet insanlarının umutlarını ve temel çıkarlarını dile getirmektedir.

"SBKP, tüm faaliyetinde **sınanmış Marksist-Leninist proleter ve sosyalist enternasyonalizm ilkelerine şaşmadan bağlı kalıyor...**

"Partinin yönetmenliğinde, Marksizm-Leninizm bayrağı altında Sovyet halkı sosyalizmi kurdu. Partinin yönetmenliğinde, Marksizm-Leninizm bayrağı altında Sovyet halkı komünist toplumu kuracaktır."

Adana PAKTAŞ'tan bir kadın işçi sesleniyor:
Hesap soracağız, o gün mutlaka gelecek !

1970 yılıydı. İlkokulu daha yeni bitirmiştim. Daha okuldayken hep aileme nasıl yardım ederim diye düşünüp durdum. Ailemin maddi durumu çok kötüydü. Okulu bitirdikten sonra Adana'ya gidip oradaki fabrikalardan birinde çalışmak istiyordum. Ama henüz 12 yaşındaydım.

Ben de yaşımı büyütüp fabrikaya girmeye karar verdim. Okulu da hiç mi hiç bırakmak istemiyordum. Hep okuyup hemşire olmak istedim. Ama ailemin durumu da beni çok üzüyordu. Babam işsizdi. Sekiz kardeştik. Kimisi okuyordu, kimisi de parasızlıktan okuyamıyordu. Bu durumda bir işe girip para kazanmaktan başka çarem yoktu. Babama yaşımı büyütmesini söyledim. Önce karşı çıktı. Sonra ablam ve eniştem Adana'da oturdukları için, Adana'ya gidip çalışmama izin verdi. Bir tanıdığın yardımıyla yaşımı büyüttük. Ve Adana'ya, bir fabrikada iş bulup çalışmak üzere ablamların yanına geldim.

Adana'da hangi fabrikada işçi aranıyorsa ben oradaydım. Hangi fabrikaya iş için başvurduysam, nüfus kağıdımda yaşımın 18 olduğunu görüyorlar, ancak "sen daha çocuksun iş yapamazsın" diyerek geri çeviriyorlardı. Fabrika kapılarından defalarca geri çevrilmeme rağmen hiçbirine aldırmıyordum, tekrar tekrar, iş arıyordum. Başka çarem yoktu. Eniştem de fabrikada çalışıyordu. Sonunda eniştemin bir tanıdığının yardımıyla Adana'da Paktaş fabrikasında işbaşı yaptım. Orada da bana "Sen daha küçüksün iş yapamazsın" dediler ve 3 aylık bir deneme süresi tanıdılar. 3 ayda işi beceremezsem işten atacaklarını söylediler. Bu üç ayda dişimi tırnağıma takarak çalıştım ve işi kavradım. Üç ay sonunda "çalışmaya devam edebilirsin" dediler. Beni işten atmayacaklarına o kadar sevindim ki, anlatamam. Bu arada aileme de katkıda bulunmaya başlamıştım.

Birkaç yıl sonra da evlendim. Eşim de fabrikada çalışıyordu. Sonra zaman zaman işsiz kaldı. Eşim işsiz kaldığında da evin tüm yükü benim üzerimdeydi.

Arkası 6. sayfada

'İnşaattan düşüp ölen, son nefesini verirken arkadaşımıza bakan inşaat işçisine'

Yanık yanık türküler söylenir yapılarda
Yapı işçileri güzel söyler
Harç yakar elleri kavurur
Yürek yanık, eller yanık
Yanık yürekle düğün bayram olmaz ki
Çekilen settir örülen duvardır umutlara
Dalar gider gözleri Alsancak'ta.
Kaldırımdan kızlar geçer neşeli çığlıklarla
Amerikalı çavuşun kolunda esmer bir Türk kızı
Bakar durur ardından şaşkın ve ürkek
Yaptığı yapılara gecekondusundan.

Kimbilir nereliydin, neresindendin
Hangi cehennem köşesinden cennet yurdumun
Belki Urfa'lıydın bir ağıt, bir uzun hava
Belki Bingöl, belki Tunceli'den
Bir kuşluk vakti jandarma baskınından arda kalmış
Belki Ahmet, belki Hüseyinlerden bir Hüseyin
Kimbilir... Belki evliydin, belki nişanlı
Belki de yapayalnızdın bu koca şehirde
Kimse farketmeyecekti belki, düşmeseydin beşinci kattan.

Ne olur bakma gözlerime, dayanamam
Madenciler geliyor Kozlu'dan bak
Yedi kat yerin dibinden ölüp çıkıyorlar
Bu kaçıncı kadın böyle çürük iskeleye öfkeyle bakan
Fabrikada kopuk bir el sıkıyor boğazımı
Dişliler arasında ölenlerimiz
Ne olur bakma öyle
Sana kendi dilinde türküleri söyletemedik
Düşürdük Gavur İzmir'in beton kaldırımlarına seni
Geçerken çok yıldızlı bir NATO generali
Bak, şurada, hemen ilerde
Bir kasımpatı boynunu büktü.

Yükselirken makine sesleri Güzel İzmir'den
Öfkeli bir türkü tutturdu bir demircinin örsü
Halkapınar'dan.

Z. Sönmezler/İzmir

Bir politik cinayet daha açığa çıkarıldı

İçişleri bakanlığı, ağır işkencelerden geçirildikten sonra sırtından kurşunlanarak öldürülen öğretmen Sıddık Bilgin'in Suveren karakolunun bahçesinde gömülü olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı.

Sıddık Bilgin'in yakınları ve Dedebağ köylüleri üzerindeki ağır tehdit ve baskılara rağmen basına yansıyan olay şöyle gelişti: Geçen yıl Ağustos ayında, PKK üyesi olduğu gerekçesi ile gözaltına alınan, Bingöl ili, Genç ilçesi Dedebağ köyü öğretmeni 32 yaşındaki Sıddık Bilgin, önce Suveren jandarma karakoluna bağlı jandarmalarca ağır işkencelerden geçirildi. Daha sonra götürüldüğü ormanlık bir bölgede 50-60 asker tarafından elleri ve gözleri bağlı olduğu halde sırtından kurşunlanarak öldürüldü. Genç ilçesi Cumhuriyet Savcısı Kazım Özbek, cesette çok sayıda mermi izi bulunduğunu, kafasının arkasının ve sol bacağının tamamen parçalanmış olduğunu otopsi raporuna yazdı.

Son anda savcının olay yerine gelmesi sonucu aynı biçimde öldürülmekten kurtulan Gıyasettin Bilgin, yeğeninin cesedini almaması için tehdit edildi ve Sıddık Bilgin alelacele Suveren karakolu bahçesine gömüldü. Daha sonra cenazeyi almak için karakola giden Bilgin'in öteki amcası, eski MSP senatörü Mehmet Bilgin'e verilen cevap şuydu: "O iş bitti, kaçtı, vurduk. Cesedi verilmez."

8. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı olay üzerine 5 Ağustos 1985 tarihinde yaptığı açıklamada, Bilgin'in "örgüte ait gizli sığınaktan kaçarken dur ihtarına uymadığı için vurulduğu"nu açıklıyordu. Oysa, SHP Genel Merkezinde düzenlenen basın toplantısında Sıddık Bilgin'in yanısıra konuşan SHP Genel Başkan yardımcısı Kenan Nehrozoğlu'nun belirttiği gibi, "ayakları dayaktan şişmiş, ayakta zor duran ve elleri kelepçeli bir kişi nasıl kaçabilir"di? TBMM başkanlığına bir soru önergesi veren SHP İçel milletvekili Ali İhsan Elgin de sıkıyönetim komutanlığının yalan açıklamasına değiniyor, "kaçıyor süsü verilerek arkadan vurmalar sona erdirilsin" diyor ve öğretmen Bilgin'in elbiseleriyle birlikte Suveren karakolunun bahçesine gömülü olup olmadığını soruyordu.

Evet işkence ve kurşun izleriyle do-

Arkası 6. sayfada

İhracat artışı her derde deva mıdır ?

Özal hükümeti ihracatı artırmayı ekonomik politikasının başta gelen hedefleri arasında ilan etmişti. Özal artan ihracatı göstererek, bunun gösterişli bir şekilde propagandasını yapıyor ve ihracatın artmasıyla her şeyin düzeleceği havasını yaratmaya çalışıyor. Bu kadar umut bağladıkları ihracat artışı dış ticaret açığını kapatacak, hatta dış ticaret fazlası yaratacak düzeye gelse bile (tüm ihracat artışına karşın, 6 yıldır dış ticaret açığını bir türlü 3 milyar doların altına düşüremediklerini de hatırlatalım) sorunlar ne ölçüye kadar çözülecektir?

Federal Almanya bunun çarpıcı bir örneğini oluşturuyor. 1985 yılına ilişkin açıklanan istatistiklere göre Federal Almanya'da dış ticaret fazlası var. Dış ticaret fazlası bu yıl, kimsenin ummadığı bir şekilde, yaklaşık 80 milyar DM ile FAC tarihinde rekor bir düzeye çıkmış bulunuyor. Ama öte yandan, ihracatı bu kadar fazla olan bu ülkede işsiz sayısı da rekor düzeyde. 60 milyon nüfuslu ülkede işsiz sayısı 1950'den bu yana ilk kez 2 milyon 347 bine çıktı. Aynı zamanda 1985 yılı içinde işçilerin gerçek gelirleri binde 5 oranında geriledi. İşçilerin ve memurların 1985'teki gerçek ortalama gelirleri 8 yıl öncesinin düzeyinde oldu. İşte rekor düzeydeki dış ticaret fazlasına karşın rekor düzeydeki işsizlik ve işçilerin gerçek gelirlerindeki 8 yıllık gerileme.

Bu örnek ihracatı artırmanın tek başına çözüm olmayacağını, buna bağlanan umutların boş bir hayaldan öteye gidemeyeceğini açıkça gösteriyor.

Bir aşı kampanyasının ardından

● Hasan ÖZDİLEK/İstanbul

11 Eylül 1985'de, Evren'in bir şekerin üstüne damlatılmış aşıyı bir çocuğun ağzına vermesiyle büyük bir aşı kampanyası başlatıldı. Oldukça gürültülü bir şekilde açılan ve Aralık ayının sonunda 3. dilimi sona eren, TV'de, boyalı basında reklamı yoğun bir biçimde yapılan "Genişletilmiş Aşı Kampanyası"nın gerçek işlevi ve anlamı üzerinde duralım.

Kampanya UNICEF ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından yürütüldü. Adını İngilizce Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonü sözcüklerinin başharflerinden alan UNICEF, bilindiği gibi 2. Dünya Savaşı'ndan sonra, savaşta kimsesiz kalan çocuklara yardım amacıyla kuruldu. Savaş sonrası yıllarda bu yönde oldukça yararlı ve başarılı çalışmalar yaptı. Daha sonraları ise sağlık alanında yeni görevlerin arayışı içine girdi. BM örgütüne bağlı, ancak görece bağımsız, özerk bir yapısı olan UNICEF, 1978 yılında Kazakistan Sovyet Cumhuriyeti'nin başkenti Alma Ata'da yapılan konferansda, sosyalist ve bağlantısız ülkelerin desteği ile oluşturulan "Temel Sağlık Anlayışı"nı benimsedi. Bu anlayışa göre sağlık hizmetleri, koruyucu ve tedavi edici olarak bir bütün halinde temelden ele alınıyor ve örgütlenmesinin de ona göre yapılması gerekiyor. Bu yaklaşımda amaç sağlık hizmetlerinin kalıcı biçimde iyileştirilmesidir. İşte çocuklara yönelik çalışmalarında bu yaklaşımı benimseyen UNICEF yeni bir işlev ve prestij kazandı.

Ne ki daha sonra BMÖ ve bağlı kuruluşları hegemonyacı planları doğrultusunda denetimine almayı planlayan, UNESCO'da olduğu gibi zayıflatıp etkisizleştirmeye yönelen ABD çevreleri, UNICEF'i de kendilerine hedef seçtiler. Nitekim 1983 yılında Tames P. Grant başkanlığında Amerikan-ekolü, UNICEF'in başına geçti. Buna paralel olarak UNICEF'in anlayışı da değişti. Temel sorunlara parmak basmak ve çözümü için kalıcı önlemlere yönelmek yerine Amerikan egemen çevrelerinin mali desteği ile yoğun reklam kampanyalarına girişti. Son aşılama kampanyası bütün bunları kanıtlayan bir örnektir.

Bu kampanyanın UNICEF ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından yürütüldüğü ve finanse edildiği resmi açıklamalarda yer aldı. Ne ki, kampanya için harcanan 3 milyon doların yalnızca 700 bin doları UNICEF tarafından verildi. Kalan 2.300.000 dolar ise Rotary Clup ve Rockfeller Vakfı tarafından sağlandı. Ancak bu olanaklı olduğunca kamuoyunun bilgisi dışında tutuldu. Her yaptıklarını, her harcadıkları kuruşu bir reklam aracı olarak kullanan bu kuruluşların bu kez perde gerisinde kalmayı tercih etmelerinin altında yatan nedeni, UNICEF'in başındaki Amerikan ekolüne verdikleri destekte aramak gerekiyor. Kampanyanın son dilimini açmak için Türkiye'ye gelen UNICEF Başkanı J.Grant'ın Doğramacı ile yakın "dostluğu"nun ortaya çıkması, bu kampanyanın Evren gibi diktatörlerin "popülerize" edilmesinin bir aracına çevrilmesi, işin gerçek niteliğinin ve amacının anlaşılmasına yardımcı olacak diğer parçalarıdır.

Ayrıca SSY Bakanlığı'na geldiğinden bu yana MHP'li faşistleri kilit noktalara getirmede oldukça başarılı olan M. Aydın yönetiminin bu kampanyayı konumlarını güçlendirmek, "prestij" kazanmak için kullanması da işin çabasıdır.

Yine kampanyada kullanılan "dışyardım" ın büyük kısmı "dışardan" getirilen aşı, enjektör, aşı taşıma kasası gibi malzemelere harcandı.

Kampanya için milyonlarca doz aşı getirildi. Ülkemizdeki aşı üretimi ise durduruldu. Oysa bakteriyel aşı üretim düzeyimiz yıllık ihtiyacı karşılayabilecek düzeydeydi. Ve virütik aşı yapma çalışmalarında ilerlenmişti. Çok reklamı yapılan bir defa kullanılıp atılan plastik enjektörlerin satın alınması için harcanan parayla Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı plastik enjektör imal eden bir fabrika kurabilirdi. Bu da gösteriyor ki, tedavi edici sağlık hizmetleri alanında uluslararası tekeller için zaten iyi bir pazar durumunda olan Türkiye şimdi de bu tür kampanyalar aracılığıyla koruyucu sağlık hizmetleri alanında bu kuruluşların talanına açılmak isteniyor.

Öte yandan kampanyanın yüzde 80-90 dolayında başarıya ulaştığı ve 5 milyon çocuğun aşılandığı resmi ağızlardan açıklandı. Bu 5 milyonu doğru kabul etsek bile aşılama çağındaki çocukların yüzde 50'sinden azına aşının götürülebildiği ortaya çıkıyor. Çünkü son nüfus sayımına göre aşılama çağındaki çocuk sayısı en az 10 milyondur.

Bu aşı kampanyası ile bu çocukların tümünün aşılandığını düşünsek bile bunun sağlık hizmetleri açısından bir anlamı olmadığı ortadadır. Şöyle ki:

Aşılama işlemi çağdaş sağlık hizmetleri içinde koruyucu sağlık hizmetleri arasında yer alır. Sürekli ve düzenli yürütülmesi gereken bir hizmetler bütünün ayrılmaz bir parçasıdır. Amerikan tarzı kampanyalar gibi geçici yöntemler ile aşılama yapılması aslında bu hizmetin sürekli ve düzenli yapılmadığının kabul edilmesi anlamına gelir. Bu "dostlar alış-verişte görsün" mantığıdır.

Ancak kampanya şeklinde de olsa aşılama hizmetini etkin ve yeterli düzeyde vermek için sağlık hizmetleri örgütlenmesinin yeterli ve yetkin olması gereklidir. Ülkemizde sınırlı da olsa sosyalizasyon tarzında sağlık hizmetleri örgütlenmesi olan yerlerde kampanyanın yürütülmesi daha yoğun olmuştur. Çünkü sosyalizasyon tipi sağlık örgütlenmesinde sağlık hizmetleri anlayışı, 1978 yılında Kazakistan Sovyet Cumhuriyeti Başkenti Alman Ata'da yapılan konferansda kabul edilen ilkeler temelinde, tüm sağlık hizmetleri bütünsel olarak ele alınıp, sağlık ocakları biriminde birincil basamak hizmetin,bu arada koruyucu hizmetlerin verilmesidir. Buralar halkın kolayca ulaşabileceği yerlerdir. Ve zaten aşılama işlemi buralarda sürekli yapılmaktadır. Ancak bugün, Evren-Özal yönetimi sağlık hizmetlerini ve alt yapısını değil yaygınlaştırmak, kısmak için çabalıyor. Son bütçede sağlık hizmetleri için ayrılan payın yüzde 2,6'ya indirilmesi bunu kanıtlıyor.

Ne yazık ki kampanyanın sözünü ettiğimiz yönleri üzerinde kamuoyunda yeterince durulmadı. Halkın sağlığını, yaşamını bir nebze olsun düşünmedikleri her günkü karar ve uygulamaları ile kanıtlayan yerli ve yabancı çevrelerin, böylesine insancıl bir işi, kendi bencil çıkarları için sömürmelerinin önüne geçmek için çok şey yapılabilirdi.

Sağlık alanı, bu konudaki uygulamalar rejimin ve destekçilerinin insanlık dışı yüzünü yansıtan bir aynadır. Gerçekleri açıklamada, kamuoyunu bu konularda aydınlatmada, biz sağlık emekçilerine büyük görevler düşüyor.

Dış borç ödemeleri durdurulmalıdır

Türkiye'nin de üyesi bulunduğu Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD), Aralık 1985'te tüm ülkelerin 1983 ve 1984 yıllarındaki yıllarındaki borçlarının dökümünü içeren bir bülten yayınladı Bu bültende yer alan rakamlar dış borçlarımızla ilgili yapılan resmi açıklamaları yalanlıyor. Başbakan Yardımcısı Kaya Erdem, 1985 Aralık ayı başında yaptığı açıklamada dış borçların 21 milyar dolar olduğunu söylemişti. Oysa OECD'nin yayınladığı bültene göre, bundan bir yıl öncesinde, 1984 yılı sonunda bile Türkiye'nin dış borçları 25,5 milyar dolar tutuyor. Aynı bültene göre 1983 yılı sonundaki dış borçlarımız ise 22,7 milyar dolardı. Yani bir yıl içinde 3 milyar dolara yakın bir artış sözkonusu. Öte yandan 1984 yılı sonundaki 25,5 milyar dolarlık dış borç ile Türkiye OECD ülkeleri arasında en çok borçlu olan ülke. Avrupa'da ikinci, dünyada ise onuncu durumda.

1983-1984 yılları arasında dış borç artışı, Merkez Bankası'nın verilerine göre de 3 milyar dolar. Dış borçların 1985'te de aynı hızla arttığı düşünülecek olursa, Türkiye'nin 1986'ya 28 milyar dolar dış borçla girdiği söylenebilir.

Son birkaç yıldır yapılan düzenli ödemelere rağmen borçlar azalmadı, sürekli arttı. Türkiye bugün gerçekte dış borçlarını ödeyemez durumdadır. Çünkü borçlar ancak yeni alınan borçlarını ödeyemez durumdadır. Çünkü borçlar ancak yeni alınan borçlarla ödenmektedir. Daha da önemlisi borçlar halkın boğazından kesilerek, halkın gün geçtikçe daha çok yoksulluğa itilmesi pahasına ödenmektedir. Bu koşullarda Türkiye yalnızca Özal'a ve emperyalist efendilere göre borçlarını "ödeyebilir" durumdadır. Durumun daha da kötüleşmesini önlemek için yapılması gereken, borç ödeyerek daha da borçlanmak yerine, TKP MK 5. Plenum raporunda belirtildiği gibi, dış borçların ödenmesi konusunda belli bir süreyle moratoryum ilan edilmesi, yani ödemelerin belli bir süre için durdurulmasıdır. Eğer bugün bu ödemeler durdurulmazsa, yarın hükümet kendisi ödeyemeyeceğini açıkladığında IMF'nin kıskacına daha çok sıkışmış olacağız ve bu durumda IMF'nin dayatmaları çok daha ağır olacaktır.

Bir iş cinayeti daha

G.M./İzmit

Gebze'de kurulu "Bayer Tarım İlaçları Fabrikası"nda çalışan işçiler geçtiğimiz günlerde bir faciayla yüzyüze geldiler. Xylol tankının patlaması sonucu 34 yaşındaki makine bakım deneticisi Ali Dernekçioğlu öldü. Işyeri baştemsilcisi Saim Çiçek "Xylol tankı eğer bir kaç metre ilerdeki akaryakıt dolu 50 tonluk tanka ulaşsaydı Gebze, Bhopal'dakine benzer bir faciaya sahne olabilirdi" dedi. Çiçek, kazaya, işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda yeterli titizliğin gösterilmemesinin neden olduğunu söyledi.

Aslında bu tür, zehirli tarım ve böcek ilaçları üreten fabrikaların toplu yerleşim merkezlerinin dışında kurulması gerekirken, bir işçinin ölümüne sahne olan "Bayer Tarım Ilaçları Fabrikası" Gebze'nin hemen dibinde bulunuyor.

Her beş bakkaldan biri iflas etti

M.A./Mersin

TRT Haber bültenlerinin sonu esnafın Maliye'ye para ödemesine yönelik hükümet bildirileriyle dolu. Büyük holdinglerin kendi beyan ettikleri vergileri bile alamayan, almak şöyle dursun onlara kanunsuz yollardan milyarlar aktaran hükümet, esnaftan alacağını zorla ve angarya yöntemleriyle tahsil ediyor.

Şimdi de peşin vergi sistemiyle esnaf daha da zor durumda bırakılıyor. Sattığı malın yerine yenisini bile koyamayan esnafın vergisini ödeyemediğinde işyeri ruhsatı hemen iptal ediliyor. Bundan kurtulmanın tek yolu ise, esnafın dükkanını aşındıran rüşvetçi maliye memurlarıyla anlaşabilmesi.

Yapılan her yeni zam esnafa da darbe vuruyor. Yeni malın toptan fiyatı da satılan malın daha üzerinde olduğu için esnaf varlığını sürdürebilmek için yeni sermaye bulmak zorunda. Bu da esnaf için "olmayacak duaya amin" demek gibi bir şey. Bu nedenle son iki yılda yalnızca Mersin'de, Mersin Bakkallar Derneğine kayıtlı 2400 bakkaldan 490'ı dükkanlarını kapatarak işsizler ordusuna katıldı.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, gizli kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!
Yazışma adresimiz: BOX 16 367 S 103 27 Stockholm-İSVEÇ

Yalnızca aidat almasını biliyorlar

K.S./Salihli

Bizler bundan 5-6 sene önce, yani petrol darlığında mazot alabilmek için Salihli Ziraat Odası'na üye olduk. Bizden yıllık aidatlarımızı düzenli olarak aldılar, ama biz mazot alamadık. Ziraat Odasından hiçbir konuda bize haber verilmezken, danışılmazken, iş, aidatlarımıza geldiğinde, bunu almayı hiç ihmal etmediler. Bizler de bize hiçbir yararı olmadığını görerek geçen yıl Ziraat Odası'ndan topluca istifa ettik.

Ancak geçenlerde köy bekçisi elinde 28 kişilik bir isim listesiyle kahveye geldi. Tek tek isimlerimizi okudu ve Jandarma karakoluna gitmemiz gerektiğini söyledi. Ertesi gün topluca karakola gittik. Bir de ne görelim, Ziraat Odası bizden yine aidat parası istiyor. Oysa biz bütün aidatlarımızı daha Oda'dan istifa etmeden ödemiştik. Iste nilen paranın yanında karakolda yapılan aşağılamalar da işin cabasıydı. Neyse ki elimizde ödediğimiz aidatların makbuzları vardı, bunları gösterdik de kurtulduk ellerinden.

ATILIM'ın notu: İlçenizdeki Ziraat Odası'nda karşılaştığınız uygulama, haklı tepkiye neden olmuş. Ancak, Ziraat Oda'sının neden böyle üreticiden, sizlerden uzak bir tutum içinde olduğunu düşündünüz mü? Örgütü terkedip gitmek, o örgütü başkalarının eline tümden bırakmak kimin yararına olur? Oda'yı terketmek yerine, üreticinin sesine kulak veren, onun çıkarlarını başa alan bir yönetime kavuşması için çaba göstermek, özellikle bugünün koşullarında oldukça zor, ancak tutulması gereken tek yoldur.

Öğretmensiz eğitim olur mu ?

A.E./Sivas

Evren-Özal rejiminin uyguladığı eğitim sonucu, binlerce öğretmen görevlerinden uzaklaştırıldı. Binlercesi "güvenlik soruşturması" adı altında yürütülen faşist bir uygulamayla karşı karşıya bırakıldı. Bunun sonucu olarak pek çok okulda öğretmensizlikten eğitim yapılamıyor. Örneğin, Sivas'ın Şarkışla ilçesine bağlı 36 köyde 1982 yılında öğretmensiz köy yokken, 1985-1986 öğretim yılına 36 köyün 27'sinde öğretmensiz girildi. Bunu Türkiye genelinde düşündüğümüzde karşımıza içler acısı bir tablo çıkıyor.

Hesap soracağız...

Başı sayfa 4'de

Bu arada çocuklarım oldu. Çocukları da işyerindeki kreşe götürüyordum. Onlar da benimle birlikte "işçi oldular". Üç vardiya da benimle birlikte fabrikadaydılar. Çok zorluk çekiyordum. Çocuğumun birini bakımsızlıktan kaybettim. Bir yandan evin geçimi, bir yandan çocuklar, bir yandan iş, zor yetişiyordum hepsine. Bazan uykusuz işe gidiyordum. Uykusuz gittiğimde yemek saatlerinde tuvalete gidip orada yarım saat uyurdum. Tabi bu arada yemek yiyemezdim. Arkadaşlar bana ekmek getirirlerdi.

Tüm bunlara katlanmamın bir tek amacı vardı. O da emeklilikti. Ancak emekli olunca rahatlayabilirdim. Emekli olmama az bir zaman kalmıştı. Bir gün benim de işime son verirler diye çok korkuyordum. Hep emekliliğine az kalanların işine son veriyorlardı. Bir bahane bulup eski işçilerin çıkışını yapıyorlardı.

Kasım ayında bir gün, her zamanki gibi işe gidiyordum. Fabrikanın kapısına geldiğimde bir sürü polis gördüm. Önce olaylar olduğunu sandım. Tam içeri girecektim ki, polislerden biri "içeri girme, fabrika kapalı, içeri girmek yasak" dedi. O anda bütün dünya sanki başıma yıkıldı. Eşim işsizdi, ben de işsiz kalmıştım. Her şeyden önce emeklilik hayallerim bir anda yok oldu.

Kendi kendime hep soruyorum: Her şeyimi, okulu, çocukluğumu ve çocuğumu fabrika uğruna feda ettim. Peki fabrika bana ne kazandırdı? Emekli bile olamadım. Patron bizim sırtımızdan fabrikalarının sayısını artırdı. Fabrika yapıyorum diye tek kuruş vergi vermedi. Şimdi fabrika, patron vergisini, elektrik borcunu ödemediği için kapanmış. Peki bu bizim suçumuz mu? Biz mi yönettik fabrikayı? Biz mi vermedik vergimizi? Biz mi milyonlarımıza milyonlar kattık?

Paktaş fabrikası kapanınca maaşlarımızı alamadık, ne çıkışımızı yaptılar ne de tazminatlarımızı verdiler. Biz işçileri iliğine kadar sömüren Paktaş patronu şimdi de bizi sokağa attı. Sendikacılar da işçilere sahip çıkmıyor.

Bir gün gelecek bunların hepsinin hesabını soracağız. O gün mutlaka gelecek. O gün ölen çocuğumun hesabını soracağım. O günün gelmesi için elimden geleni yapacağım. Fabrika bana bunu öğretti.

Bir politik cinayet daha açığa çıkarıldı

Başı sayfa 4'de

lu ceset karakol bahçesinde gömülüydü. Bunun artık gizlenemeyeceğini anlayan İçişleri Bakanlığı yaptığı bir açıklama ile Sıddık Bilgin'in "karakol civarında" gömülü olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı. Ama sıkıyönetimin ve bakanlığın açıklamaları arasındaki gözle görülür çelişki, Bilgin'in "dur ihtarına uymadığı" gerekçesiyle 12 Eylül'den sonra gözaltına alınan yüzlerce, binlerce yurttaş gibi, yalnızca politik görüşleri nedeniyle ağır işkencelerden geçirildiğini, bilinçli ve planlı bir cinayete kurban gittiğini açıkça gösteriyor.

Evren-Özal rejimi, "Kürdistan'da terör var" bahanesinin ardına saklanarak zorbalıklarını, işkencelerini, kırım girişimlerini kamuoyundan gizlemeye çalışıyorlar. Son olay bir kez daha göstermiştir ki, Kürdistan'da gerçekte süren, devlet terörüdür. Rejimin, onun güçlerinin yasa tanımaz vahşetidir.

Sıddık Bilgin'in ailesi, evlatlarına sahip çıkmasını, hesap sormak için girişimde bulunmasını bilebildi. Kürdistan'da, ya da ülkenin öteki yörelerinde, Türk ya da Kürt kaç yurtsever, kaç emekçi sorgusuz sualsiz katledilmiş, gizlice gömülmüştür.

Kendine "insanım", "demokratım" diyen hiçbir yurttaş, bu cinayetler karşısında sessiz kalamaz. Şimdi işkence ve politik cinayetlere son verilmesi, işkencecilerden, katillerden hesap sorulması, zindanların boşaltılması için, tek bir işkence olayı, cinayet karanlıkta bırakılmamalı, kamuoyuna yansıtılmalıdır.

TKP HERKESİ SORUMLU ve ETKİLİ TUTUM...

Başı sayfa 1'de

Burjuva muhalefet partileri içinde dar demokrasi anlayışlarının, öznel kısır hesapların varlığına TKP elbette gözlerini yummuyor. Ama bunların varlığına şaşırmıyor. Ancak demokratik işbirliği için aktif çaba harcayarak bu tür olumsuzluklar aşılabilir. Tersi tutum gelişmeyi, yığınları bu kısırlığa mahkum etmek demek olur.

Öte yandan şu olumsuzluklara bugünden dikkat vermek zorunludur. Birincisi: Türkiye'nin 12 Eylül'e gelmesinde 1961 Anayasası sorumlu tutulamaz. Suçu eski anayasanın geniş özgürlükler getirmiş olmasında arayarak yeni anayasada özgürlüklerin daha sınırlı olmasını savunan görüş kabul edilemez. Böyle bir temelde uzlaşma olamaz.

İkincisi: Diktatörlüğe karşı muhalefetin, bu ipliği pazara çıkmış parlamento içine hapsolmasına yol açacak yaklaşımlar bugün demokratik mücadeleye verilebilecek en ciddi zararlardan biridir. Özellikle bu hükümetten olumlu tutum bekleme affedilemez bir yanılgı olur.

Üçüncüsü: Bugün kendilerini sosyal-demokrat, sol parti olarak tanımlayan iki partinin aralarındaki çatışmalar, eğer demokrasi mücadelesini daha da ilerletmeyle ilgili olsaydı, anlayışla karşılanabilirdi. Oysa şu andaki kısır çekişmeler demokratik muhalefete, solun ve tutarlı demokratların işbirliğine zarar veriyor.

Diktatörlüğün rejimini sürdürmede inisiyatifi zayıflıyor ama henüz ipleri elinden kaçırmış değildir. Ne diktatörlük, ne de onu destekleyen ABD emperyalizmi konumlarını kolayca terkedecektir. Faşist diktatörlüğün devlet yapısında yarattığı köklü değişikliklerin ortadan kalkmaya başladığı bir süreç gelişmeden, bu hükümet, bu anayasa yerli yerinde duruyorken rejimde bir değişmeden söz edilemez.

Bu nedenle bugün henüz demokrasi kazanılmış değildir. Olanakları adım adım genişletmekle demokrasiyi genişletmek eş anlamlı değildir. Nasıl bir hükümet, nasıl bir anayasa, nasıl bir rejim, kısaca nasıl bir demokrasi soruları geniş tartışılmalıdır. Ama hâlâ diktatörlüğe karşı tüm güçlerin işbirliğinin gerekliliğinin yakıcı olduğu unutulmamalıdır.

İkincisi, bu işbirliği ne kadar geniş olursa ve Marksist sol ne denli etki olanakları yaratabilirse, başta işçilerin olmak üzere yığınların eylemleri ne denli yükselirse, elbette bu "nasıl?" sorularının yanıtları da daha geniş demokraside birleşebilecektir.

Anayasanın nasıl olacağı kimsenin tekelinde değildir. Marksizme açık olup olmayacağına karar verecek olanlar da iki partiden ibaret olmayacaktır. Yeter ki, biz meydanı boş bırakarak kendi ellerimizle böylesi bir tekelciliğe yol vermeyelim.

Bugünün sorunu, adına ister erken seçim, ister yeni seçim denilsin, seçim istemini yükseltmek ve seçimlerin, anayasa tartışmalarının daha özgür bir ortamda yapılmasının koşullarını hazırlamak için çalışmaktır. Bunun yolu, toplumsal muhalefetin tüm kesimlerinin görüşlerini ortaya koymalarına imkan hazırlayacak 141, 142, 146 ve 163. maddelerden yargılananları da kapsayacak genel ve koşulsuz bir affın çıkartılması, tutuklama, koğuşturma ve işkencelere, Doğu'daki devlet terörüne son verilmesi, ABD'nin ülkemizin içişlerine karışmasının önlenmesi, militarizmin politik yaşama etkisinin önünün alınması, 12 Eylülcülerden, darbeci ve işkencecilerden hesap sorulması için mücadeleyi yükseltmektir. Ayrıca halkımızın, işçi ve emekçilerin işsizliğin, işten çıkarılmaların ve hayat pahalılığının önlenmesi isteklerine, yığınların demokrasi iş, ekmek, özgürlük için eylemlerine destek vermektir.

Halkımız, bugün yasal muhalefet partilerinden, sol güçlerden, tüm demokrasi güçlerinden bu adımları bekliyor.

Tüm bu nedenlerle TKP, daha çok önceden gelişmeye başlayan DYP-SHP-RP arasındaki fiili işbirliğini, son olarak yeni anayasa ve yeni seçimler için DYP ile DSP'nin somut işbirliğini, 141, 142, 163. maddelere, işkencelere karşı çıkan, geniş düşünce özgürlüğünü savunan SHP'nin bu çabalarını, Türk-İş'in yeni anayasa için girişimlerini, miting kararını, özellikle işçilerin açıkladığı yığınsal eylemler ve genel grev isteklerini aktif destekliyor. TKP aynı zamanda herkesi gelişmelerin bu önemli ve kritik dönemecinde sorumlu ve etkili tutum almaya çağırıyor.

Demokrasi için kararlı bir mücadele vermeye hazır her politik güç, işçi sınıfımız adına TKP'nin şahsında güvenilir bir bağlaşıklık bulacaktır.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

25 Ocak 1986

TKP MK'nin Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs sorununun...

Başı sayfa 1'de

için bir üs olarak kullanılmasının önüne geçmeyi amaçlıyor. Ve somut olarak, bütün bu konuları ele alacak Kıbrıs'daki iki toplumun temsilcilerinin yanısıra, Türkiye, Yunanistan ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi üyelerinin katılacağı, Birleşmiş Milletler çerçevesinde bir uluslararası konferans toplanmasını öneriyor.

Görüldüğü gibi, bunlar ilgili taraflarca dikkatle incelenmesi objektif bir biçimde yorumlanması ve desteklenmesi gerekli önerilerdir. Kıbrıs halkının güvenliğini düşünen, Kıbrıs üzerinde özel, bencil saldırgan amaçlar taşımayanların, sorunun gerçekten çözümünden yana olanların bu önerilere olumlu bir yanıt vermemesi için hiçbir neden yoktur.

Evren-Özal yönetimi, bu önerilere karşı yapıcı tutum almadı. Gereken olumlu yanıtı vermedi. Hükümet, "Türkiye'nin Kıbrıs konusunun uluslararası platformlarda ele alınmasına karşı" olduğu savını öne sürüyor. Oysa hükümet, Kıbrıs konusunda haklı konumlarda olduğuna inanmadığı için uluslararası platformları benimsemekten kaçınıyor. Böylelikle, Türkiye'nin Kıbrıs sorunu nedeniyle dünya ölçüsünde içine düştüğü yalnızlığın devam etmesine hizmet ediyor. Evren-Özal yönetimi, bu önerileri geri çevirmekle, Kıbrıs sorununun Amerika yönetiminin elinde Türkiye'ye karşı bir şantaj aracı olarak kullanılmasına son verme fırsatını da geri tepiyor.

Türkiye basınında ve Kuzey Kıbrıs'da kimi çevrelerin sıralarında Sovyet önerileri üzerine kopartılan antikomünist, anti-Sovyet gürültü, zihinleri bulandırmaktan, insanları yanıltmaktan, sorunun çözümsüz kalmasından en büyük yararı sağlayan, adayı kendisi için bir askersel üsse çeviren ABD emperyalizminin savaş planlarına elverişli bir zemin oluşturmaktan başka bir işe yaramıyor.

TKP, "Barış, Ulusal Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifi"nde belirttiği gibi, Türkiye'nin dış politikasında köklü bir değişiklik yapılması gerektiği görüşündedir. Bu, Kıbrıs konusundaki tutum için de geçerlidir.

1974'den bu yana Kıbrıs konusunda izlenen politikaların sorunun çözümüne elverişli olmadığı, açık ortadadır. Bugün Kıbrıs sorununa yaklaşımda hiçbir yeni ve somut, sonuç alıcı öneriler getiremeyen kimi muhalefet çevreleri Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs'ın bir NATO üssü olmasından endişe duyduğu için sözkonusu önerileri getirdiğini öne sürüyor ve bu önerilere kayıtsız kalıyorlar. Bu çevreler, Sovyetler Birliği'nin tek amacının bölgede barışın ve kollektif güvenliğin sağlanması olduğunu göremeseler bile, Kıbrıs'ın bir ABD üssüne dönmesinin bütün Ortadoğu halkları açısından getireceği tehlikelere nasıl göz yumabilirler?

Kıbrıs sorunu üzerine açıklanan Sovyet önerileri, "TKP'nin Barış, Ulusal Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifi"nde Kıbrıs sorunun çözümü için öngörülen tutum ve önlemler ile tam bir uyum içindedir. TKP, bu önerilerin, gerek Kıbrıs, gerekse Türkiye ve Yunanistan halklarının çıkarlarını, bölge güvenliğini ve barışını dikkate aldığı görüşündedir: TKP, bu önerileri destekliyor, bütün öteki yurtsever güçleri, Kıbrıs sorunu üzerine Sovyet önerilerini sağduyuyla, soğukkanlılıkla ve büyük bir sorumlulukla incelemeye, ona göre tutum almaya çağırıyor.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

24 Ocak 1986

ATILIM 15 Günlük Gazete, Herausgeber: Ermis Verlag, Druck/Baskı: Offsetdruckerei B. Romnes-4190 Kleve, İsteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1. Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 360 501 05, Konto Nr. 712 703, Fiyatı: 1,- DM, Abone: 1 yıllık 48,- DM

DİSK'in 19. kuruluş yıldönümünde

Sendikal hareketi güçlendirmek için

• Mehmet YAVUZ

13 Şubat DİSK'in kuruluşunun 19. yıldönümü. Bilinçli işçiler ve tutarlı demokratlar bu yıldönümünü nasıl karşılamalı?

Öncelikle DİSK davasının beraatle sonuçlanması ve DİSK'in açılması, yurtdışındaki sendikacıların özgürce yurda dönmesi istemini şimdi her zamankinden daha kararlı yükseltmeliyiz. Sıkıyönetim Mahkemesinin savcısı DİSK davasının son aşamasında 783 sendikacının 20 yıla varan ağır hapis cezalarına çarptırılmasını istedi. Diktatörlük yenilgiyi kabul etmeye yanaşmıyor.

Oysa DİSK'in ve yöneticilerinin değil suçsuz oldukları, tam tersine bütün eylem ve tutumlarıyla haklı ve doğru oldukları bugün çok daha açık ortaya çıkmıştır. DİSK, politik genel grevler örgütledi diye suçlanıyor. Oysa bugün Türk-İş'in temsilciler toplantısında işçiler **"Hükümet istifa, işçiler elele genel greve!"** sloganlarıyla savaşım çağrısı yapıyorlar. DİSK, işçileri alanlara çıkardı diye suçlanıyor. Oysa bugün Türk-İş İzmir'de miting düzenlemeye hazırlanıyor. İşçi sınıfının savaşım yöntemlerinin ve anlayışının mahkum edilmesinin olanaksız olduğunu yaşam gösteriyor. DİSK "komünist amaçlar gütmekle" suçlanıyor. Oysa bugün yalnız ülke içinde değil, bütün dünya çapında çok geniş politik ve toplumsal güçler DİSK'in özgürlüğü için aktif dayanışma gösteriyor ve sendikaların politik görüşleri nedeniyle suçlanamayacağını vurguluyorlar. Çankaya'ya bütün dünyadan DİSK'e özgürlük isteyen telgraflar yağıyor.

DİSK'İN ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN SAVAŞIM!

DİSK'in özgürlüğü için savaşımı yükseltmek ve başarıya ulaştırmak, faşist diktatörlüğün kamu vicdanında mahkum olmasını sağlamak, işçi hareketine büyük bir politik moral kazandırmak demektir.

DİSK'in özgürlüğü için savaşımı yükseltmek ve başarıya ulaştırmak, ikinci olarak işçi sınıfının sendikal birliği için savaşımı yükseltmek demektir. Sınıf bilinçli, deneyli DİSK yönetici ve militanları, açıktır ki, DİSK' in açılmasıyla elde edilecek konumları, öncelikle sendikal hareketin birliği için değerlendirmeyi başa alacaklardır. Kemal Türkler'in cenazesi başında "Bundan böyle birleşmeliyiz" diyen DİSK ve Türk-İş başkanlarının bu mesajı, geçen beş yılın acı deneylerinden sonra şimdi bütün sendikacıların sıralarında çok daha etkili bir yankı uyandıracak güçtedir.

DİSK'in kuruluş yıldönümünde ikinci olarak, bağımsız sendikaları ve Türk-İş'i güçlendirme ve sendikal eylem birliği çabalarımızı artırmalıyız. DİSK'in savaşım geleneklerine, birikimine dayanarak ve şimdi artan olanakları değerlendirerek, sendikaların, işçi sınıfına yönelik saldırıları durdurmada ve demokrasi savaşımına aktif katılmada kararlı örgütler haline gelmesi için çalışmalıyız. İşçi sınıfının sendikal birliğinin yalnızca biçimsel olarak değil, gerçekten işçi sınıfının çıkarları için savaşımda birlik olarak sağlanması ancak bu yolla olanaklıdır. Hangi sendikadan, hangi sendikacıdan gelirse gelsin bu yolda olumlu en küçük bir adım bile aktif desteklenmelidir.

ARTAN OLANAKLARI DEĞERLENDİRMELİYİZ

Sınıf bilinçli işçiler ve işçi sınıfına güvenen aydınlar, sol güçler kritik bir noktaya yaklaşıldığını iyi görmelidirler. Şimdi sendikal hareketin, rejimin çizdiği, onu içine hapsetmek istediği çerçevenin dışına çıkma ve demokrasi savaşımında aktif, sonucu etkileyici bir güç olarak yer alma olanakları son derece artmıştır. Sendikal harekette yeniden proleter savaşım biçimleri gündeme geliyor. Birçok sendikacı politik görevlerin bilinciyle davranmaya başlıyor. Fabrikalarda işten atılmaların durdurulması için eylemler örgütleniyor. Bu gelişmeleri benimsemeyen Türk-İş tepe yönetimi bile tabandan gelen "Hükümetin dayattığı enflasyon hızının yarısını bile geçmeyen ücret artışlarına evet demeyin", "Anayasanın ve sendikal yasaların değişmesi için çaba gösterin" istemlerine kayıtsız kalamıyor.

Şimdi bağımsız sendikaların ve Türk-İş' in sıralarında DİSK'in bakış açısının yeni deneylerle zenginleşmiş biçimde canlandığını görüyoruz. Bir sendikanın başkanlar kurulu açıklamasında: "Türk işçi hareketi artık haklarından hiçbir şey feda edemeyeceği bir noktadadır ve artık Türkiye'de **çalışan insanın kaybedeceği bir şey kalmadığını** görmenin zamanıdır. İşçilere ve sendikal hak ve özgürlüklere yönelik bu gidiş, **sermaye çevrelerinin ve bu çevrelerin temsilcisi hükümetlerin dünya çapında yönelttikleri saldırının bir parçasıdır.** Bu sistemli ve sürekli saldırı önümüzdeki dönemde de sürecektir" deniyor.

Bir başka sendika merkezi Anayasanın işçi haklarını kısıtlayan hükümleri hayata geçirilirken, "son altı yıldır uygulanan ekonomik politikanın her alanda tekelleşmeyi hızlandırdığına" dikkat çekiyor ve **"İşverenlerin küçük bir kesiminin kısa dönemde artan kârları ekonomik** yapının zayıflaması nedeniyle **uzun dönemde daha derin bunalımların habercisidir.** Artan kâr artan üretken kapasitenin ve üretkenliğin değil, artan vurgunun ve emekçilerin daha fazla ezilmesinin ürünüdür. Bu gelişme ise herşeyden önce ekonomiyi zayıflatmaktadır" diyor.

Türk-İş İzmir bölge temsilcisi ise 22 Şubat mitinginin hazırlıklarıyla ilgili yaptığı açıklamada "İşçilerin gücünü göstermek ve birlik, beraberlik içinde olduğumuzu kanıtlamak istiyoruz. Sabit gelirli olup da hayat pahalılığından yakınmayan kimse yok. **Mitingimizde sadece çalışanların sorunları değil, emeklilerin, işsizlerin hatta köylü ve esnafın sorunlarını da dile getireceğiz"** dedi ve "Tenceresi delinen, mutfağı küçülen **herkesi aileleriyle birlikte mitinge davet ettiklerini"** açıkladı.

Sol güçler, yukarıda örneklerini verdiğimiz açık sınıfsal yaklaşımı, perspektifli politik tutumu ve ortak savaşım anlayışını değerlendirmeli, ama bu eğilimin henüz sendikal harekette azınlıkta olduğunu unutmamalı ve bütün olanaklarıyla desteklemeli ve güçlenmesine çalışmalıdırlar. DİSK'in geleneklerini sendikal harekette yaşatmanın yolu budur. Olanaklı olan her yerde işçileri eyleme esinlendirmek zorunludur. Tersi durumda yukarıda sözünü ettiğimiz kritik noktanın getirdiği olanaklar, işçi sınıfının çıkarları açısından değerlendirilememiş olacaktır.

SORUNLARA DAHA GENİŞ BAKMALIYIZ

Sol güçlerin ve tutarlı demokrasi güçlerinin, sendikacıların sıralarında zayıf da olsa etkide bulunan yanlış bir yaklaşıma karşı kesin tutum almak gerekiyor. Kimileri işçi hareketine eşsiz kazanımlar sağlamış olan DİSK'in 1967'de Türk-İş'den ayrılarak kurulmuş olmasına dayanarak, şimdi gene aynı yolun izlenmesini öneriyorlar.

Bu yaklaşım somut-tarihsel ve sınıfsal bir yaklaşım değildir. Birincisi eğer DİSK'i kuran sınıf bilinçli sendikacıların Türk-İş içinde savaşımlarını sürdürme olanağı olsaydı, ayrılma yolunu seçmezlerdi. İkincisi, DİSK demokratik bir ortamın, yasal olanakların varlığı koşullarında kuruldu. Ayrıca o dönemde hükümetin elinde sendikal harekete müdahale etme olanakları görece çok azdı. Üçüncüsü, DİSK gökten düşmedi, Kavel'den başlayan, Paşabahçe'de yükselen tabandaki geniş ve savaşkan bir hareketin sonucu olarak doğdu. Sosyalistlerin desteğini kazandı. O dönem ülkede demokratik savaşımların genel olarak yükseldiği bir dönemdi.

Şimdi durum nedir? İşçi hareketinin bütün politik hak ve özgürlükleri zorla elinden alınmıştır. Gericilik dönemi sürmektedir. Ana sorun hakları genişletme değil, yeniden elde etmektir. Bu koşullarda aynı yolu izlemek, bir çare olmaz, yalnızca henüz oldukça azınlıkta olan bilinçli işçilerin ve ilerici sendikaların geniş emekçi yığınlarından yalıtlanmasından (onları etkileme olanağını yitirmek demektir bu) ve gericiliğin topyekün saldırısına açık hedef olmasından başka bir sonuç getirmez. Keyfilikle, zorbalıkla işçi düşmanlığında kurumlaşmış devletin varlığını unutmayalım!

Şimdi sınıf sendikacılığını savunan herkes sorunlara daha geniş bakmayı öğrenmelidir. Sol güçler yüzbinlerce işçiyi **bugünkü durumlarıyla** düşünmeli, onlara öncülük etmeyi öğrenmelidir. Zor, iğneyle kuyu kazmaya benzeyen bir çalışmayı göze almalı, sabırlı olmalıdırlar. Başka türlü durumu değiştirici bir rol oynamak olanaklı değildir. Sol güçler "küçük olsun, benim olsun" anlayışından kurtulmalı, yüzbinlerce, milyonlarca işçinin eylemini yükseltmeyi hedefleyen zahmetli bir çalışmaya koyulmalıdırlar.

Bu çalışmanın başarısı sendikal birlik için gösterilecek her çabanın sendikal demokrasi için gösterilecek çabalarla birleştirilmesine bağlıdır. Sendikal demokrasi tabanının söz ve karar sahibi olmasını ve aynı zamanda sendikalarda politik özgürlüğü de içerir. Sendikaları politika dışı tutma adı altında gerici politikalara araç etme çabalarına olduğu kadar, sendikaları şu ya da bu politik gücün tapulu malı ilan etme yaklaşımlarına da kararlılıkla karşı çıkılmalı, sendikaların gücünü herşeyden önce **farklı politik görüşlerdeki işçilerin birliğinden** aldığı gösterilmelidir. İşçi hareketini yeni bir yükselme dönemine sokmada belirleyici olacak olan **sendikal harekette bütün sol güçlerin ve tutarlı demokratların birliği** ancak böyle bir anlayışla sağlanabilir.

Unutmayalım: İşçi hareketinin yitirmiş olduğu hakları geri alması, eskiye oranla bugün çok daha zordur, çok daha geniş ve güçlü savaşımları gerektirmektedir. Ama bunu başarmak olanaklıdır. DİSK'in 19. kuruluş yıldönümünü bu bilinçle karşılayalım ve onun işçi sınıfına kazandırdığı geleneklere dayanarak bu yola koyulalım. Yüzbinlerce işçiyi kapsayan Türk-İş'e, DİSK'in savaşım geleneğinin mayasını çalalım.

ATILIM
Kurucusu: İ. Bilen
YURTDIŞI EKİ
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Şubat 1986

Kime karşı kiminle birlikte savaşılmalı ?

●M.YILDIZ

Cumhuriyet gazetesi yazarlarından Uğur Mumcu, yeni yıla girmeden hemen önce Federal Almanya'ya yaptığı 10 günlük bir gezinin ardından gazetedeki köşesinde "Almanya" başlıklı bir yazı yazdı. Yazının başlığı kimseyi aldatmamalı. U.Mumcu bu yazısında, F.Almanya'da yaşayan ve çalışan 2,5 milyon yurttaşımızın içinde bulundukları koşulları, onların kaygılarını, sorunlarını ve bunların üstesinden gelmek için gösterdikleri çabaları ele almak yoluna gitmiyor.

Federal Almanya'daki Türkiyeli emekçiler, işsizlik, yabancı düşmanlığı, haklarının daha da gaspedilmesi gibi ağır tehditler altındalar. Evren-Özal yönetimi, emekçilerimizi tümden Kohl hükümetinin eline terketmiş. Ankara'nın tek uğraşı emekçilerimizin alınterini, haklarını tanka topa tahvil etmek. Mumcu bunlardan söz etmiyor.

Federal Almanya'daki emekçilerimiz bir yandan Alman ve öteki uluslardan emekçilerle, sınıf kardeşleriyle birlikte barış için, işsizliğe ve yabancı düşmanlığına karşı, eşit haklar için verilen savaşıma daha çok katılıyorlar. Bir yandan da Türkiye demokrasi güçlerine omuz vermek için, Evren-Özal diktatörlüğünün gerçek yüzünün Batı Avrupa kamuoyunca tanınması için ellerinden geleni yapıyorlar. Mumcu, yazısında Türkiye'deki okuyucularını yüreklendirecek, hoşnut edecek bu bilgilere yer vermiyor.

U.Mumcu'nun 10 günlük bir gezi içinde bütün bunlar hakkında bilgi edinme olanağı bulamadığı düşünülebilir. Ancak kendisini Federal Almanya'ya davet etmiş olan HDF'nin (Türkiye Halkçı Devrimci Federasyonu-Avrupa) son kurultayında alınan kararları, uğrunda savaşılacak hedefler olarak belirlediği istemlere bir göz atmış olsaydı, bu da yetebilirdi. Ne ki, yazar bunu da yapmamış olacak ki, HDF çevresinde örgütlenmiş emekçilerin, demokratların savaşım hedeflerini Türkiye kamuoyuna istediği biçimde yansıtma cesaretini kendinde bulabilmiş.

Mumcu şöyle diyor: "HDF, Kürtçülere, TKP'cilere, İslamcılara, ülkücülere ve serüvenci akımlara karşı savaşıyor". "Ülkücüler" dediği faşistlerle komünistleri, öteki sol güçleri, Kürt yurtseverlerini ve antiemperyalist dindarları aynı kaba doldurma girişimi, Mumcu'nun iyi bir niyet içinde olmadığını zaten en başından herkese göstermektedir. Mumcu'nun yazısının bütünü okunduğunda ise onun bütün amacının, HDF çevresinde örgütlenmiş olan ve kendilerini sosyal demokrat ya da demokratik sol olarak adlandıran emekçilerin, demokratların, komünistlere, Kürt yurtseverlerine, solculara ve antiemperyalist dindarlara karşı bir savaşı dayatmak olduğu çok açık bir biçimde görülüyor. Yazar öylesine ileri gidiyor ki, işi, işçilerimizin "ulusal bağımsızlık", "demokrasi" ve "barış" gibi hedefler için bu güçlere karşı savaşmaları gerektiğini anlatan cümleler kullanmaya kadar vardırıyor.

Emekçiler, demokratlar, yurtseverler Uğur Mumcu'nun vaaz ettiği bu görüşlere uygun davransalar bu kimin işine yarar?

Mumcu bütün bunları hangi ortamda yapıyor? Federal Almanya'da çalışma yürüten çeşitli göçmen işçi örgütleri arasında karşılıklı anlayış ve diyalogun gerekli olduğunun anlaşılmaya başlandığı bir ortamda. Bu yöndeki eğilimlerin güç kazandığı bir ortamda. Mumcu'nun bu eğilimi güçlendirmek yerine, bu örgütleri, güçleri birbirine karşı savaşa çağıran, aralarındaki ilişkileri dinamitlemeyi amaçlayan türden bir yazı yazmasını kimse haklı göremez.

Biz Mumcu'nun 1980 öncesinde FİDEF kongresinde yaptığı övgü dolu konuşmaları da hatırlıyoruz. Bugün asıl saldırdığı komünistlerin görüş ve tutumlarında değişen birşey olmadığına göre, Mumcu'dan görüş ve tutumlarını böylesine değiştirmesinin nedenlerini açıklamasını istemek her demokratın hakkıdır.

Bugün bölünmemek, birliği, birlik eğilimini güçlendirmek gerekiyor. Bedelli askerlik sorununda, konsoloslukların soygun ve baskılarına son verilmesi için, yurtdışındaki işçilere oy hakkı sağlanması için işsizlik ve yabancı düşmanlığına karşı dünyada barış, Türkiye'de demokrasi için, yurtdışında da bir avuç faşist ve onların uzantıları dışında herkesin ortak savaşımı zorunludur.

Partimizi maddi açıdan da güçlendirmek için daha çok çaba!

A.Salim	FF	5.000	Samet		50
M.Deniz		500	Hasan		100
Ihsan		250	Ibrahim		100
Hüseyin		100	Sarıl		100
H.Bernd		600	Kazım		150
Mehmet		100	A.Ikiz		100
M.Aydoğan		600	Mehmet		100
Cemil		100	Sema		100
Hasan		200	Iskender		100
Y.Acar		400	Mustafa		50
E.Sayar		100	Ismail		50
15'ler		2.485	Mesut		200
Şahin		200	Sami		450
Murtaza		200	Ercan		150
Arman		130	Erdal		30
Kamil		1.000	Tahir		140
Hasan		50	Frederik		500
Izzet		500	Ayşe		105
Hüseyin		200	Gül		840
Murtaza		200	Aysel		590
Murat		100	Fatma		250
A.Asçı		100	Suna		150
Hasan		250	Kadın kollektifi		1.899
Ahmet		250	Zeki	FF	3.750
Naim		150	Seyit		1.350
Zeki		100	Ömer		70
Mehmet		100	Vahap		516
Kemal		100	Orhan		100
Ali		100	Galip		50
Kenan	FF	50	Kamil		500
Mehmet		50	Atılımla dayanışma		
Armand		20	komitesi	BF	20.000
Hasbi		130	S.Akbulut		5.000
Cengiz		25	Ümit		5.000
Mecit		180	M.Onur		1.000
Halil		1.000	T.Ali		2.000
Ibrahim		200			

(Sürecek)

Yabancı düşmanlığına karşı

Remzi UÇMAZ/FAC

Kentimizde güçlü bir barış ve demokrasi hareketi varolmasına karşın neo-nazilerin başını çektiği yabancı düşmanlığı son derece tehlikeli boyutlara ulaşıyor. Kentte yüzde 17'yi bulan işsizlik de neo-nazilerin ekmeğine yağ sürüyor. Önemli bir kısmını gençlerin oluşturduğu işsizler perspektifsiz bir yaşama sahip oldukları için, görüşlerini Türk ve yabancı düşmanlığının ardına gizleyen neo-nazilerin ağlarına takılabiliyorlar.

DGB'nin başını çektiği ve "Arkadaşıma sataşma" belgisiyle yabancı düşmanlığına karşı, Türk-Alman işçilerinin dostluğunu pekiştirme amacıyla yürütülen kampanyanın kentimizde de hatırı sayılır etkisi oldu. Bu etkiyi gölgelemek amacıyla Türkiyelilerin yoğun olarak oturduğu semtlerde yeni bir afişleme yapıldı. Almanca ve Türkçe "Ne mutlu Türküm diyene" ve "Alman olmaktan gurur duyuyorum" sloganlarının yeraldığı bu afişlerde "Komünizme ve Bolşevizme karşı Türk ve Almanların cephe oluşturması" isteniyor. Bu, Alman ve Türk faşistlerinin tabanda değil ama, yüksek düzeylerde sıkı işbirliği yaptıklarını gösteriyor.

Türk düşmanlığı yaparak taraftar toplayan faşist hareketin yarattığı tehlike böylesine büyük boyut kazanmışken hepimize düşen görev, sınıf kardeşimiz Alman ve öteki emekçilerle, tüm demokratik, ilerici, barışsever güçlerle ve partilerle yabancı düşmanlığı ve ırkçılığa, Alman ve Türk faşistlere karşı en aktif biçimde çalışmaktır.

8 Mart'a hazırlık

Güneş ÇİMEN/Paris

Bir 8 Mart daha yaklaşmakta. Bu 8 Mart'ı öncekilerden daha yığınsal kutlamaya kararlıyız. Sol Birlik içindeki örgütlerde yeralan bayan arkadaşlarla **birlikte**, Fransa'da bulunan Şili, İran, Tunus, Fas, Cezayir, Paraguay, El Salvador kadınlarıyla ilişkiye geçtik. 8 ülkenin kadınları ortak çalışma komiteleri kurduk. Bu birliktelik öncesi her ülke kadınlarının zaman zaman kendi ülkesinin sorunlarını öne çıkarması gibi kimi zorluklar oldu. Ancak belirlenen "Kadınlar ve barış" ana belgisi tümümüzü birleştirdi. Çünkü barışın korunması, savaş tehlikesine karşı durulması hepimizin ana görevi.

Değişik ülkelerden göçmen kadınlarla birlikte yürüttüğümüz bu çalışmalarımız her birimize zengin deneyler sağlıyor. Fransız kadın örgütleriyle ilişkilerimizin verimliliğini artırıyor. Kendi ülkemizden kadınlarla daha sıkı ve geniş ilişki kurmamızda itici güç oluyor. Ben şimdiden hepimizin 8 Mart'ını kutluyorum.

Asıl olan yığınların örgütü olmaktır

Salim GÖKÇE/Fransa

Bir süre önce iki arkadaşın bir tartışmasına tanık oldum. Arkadaşlardan biri şunu anlatıyordu: "Derneğimize çok işçi gelip gidiyor. Evraklarını dolduracak insan bulamayınca da bir daha uğramıyorlar. Bazen de gelen işçiyi yokluyoruz. Bakıyoruz ki kendi ekonomik çıkarları için gelmiş sıradan biri, yüz vermiyoruz. O da gidiyor. Derneğimize gelenler ideolojik konumu sağlam arkadaşlardır". "Sizin yaptığınız yanlış" diye söze başlayan arkadaş ise; "Dernek açmışsınız, tercümanlık işine, kağıt kalem işine önem vermelisiniz. Bak, biz buna önem veriyoruz, çok işçi arkadaş gelip gidiyor." Ama diye ekliyor, "işleri bitince de bir daha uğramıyorlar".

Tartışmadan her iki arkadaşın da aynı durumdan, göçmen işçilerle kalıcı ilişkiler kuramamaktan yakındıkları anlaşılıyor. Bu yakınmaların temelinde her iki arkadaşın da örgütlerini gerçek anlamıyla bir göçmen işçi örgütü olarak değerlendirmemeleri, örgütlerini bu çerçeve içinde görememeleri gibi bir yanılgı yatıyor. Fransa'da çalışan işçilerin toplumsal, ekonomik, kültürel kimi sorunlarına çözüm getirmek, kimi haklarını elde etmek amacıyla oluşturulan örgütlerin asıl sahibinin göçmen işçiler olduğu gerçeğini kavramamış oldukları görülüyor. Oysa göçmen işçi örgütlerinin asıl sahibi, bu örgütlerin yöneldiği yığınlardır. Böyle olmalıdır.

Göçmen emekçi derneğe geldiğinde yapılması gereken kimi sorunlarının çözülmesine yardımcı olmaktır. Ancak, burada kalmak, yalnızca bununla yetinmek olmaz. Dernekle ilişki kuran, gelip-giden her emekçiye örgüt ve çalışmaları iyi tanıtılmalı, amaçları açıklanmalıdır. Emekçilere, örgütümüzün hepimizin olduğunu, birbiriyle dayanışma içerisinde bulunmak isteyen, sorunlarına diğer işçi arkadaşlarıyla beraber çözümler arayan ve bunun için çaba harcayan kendisi gibi göçmen işçilerden oluştuğunu anlatmalıyız. "Birlikten kuvvet doğar" deyimine dayanarak hepimizin birleşip çalıştığını belirtmeliyiz. Ayrıca yalnızca sözde değil, pratikte de göçmen işçi kendi örgütüne geldiğini, daha da önemlisi **çalışmalarda kendi katkısının gerekli ve yararlı olduğunu** hissetmelidir.

Bu çalışma anlayışını kavradığımız ölçüde, örgütlerimizin gerçek niteliklerine ulaşması doğrultusunda etkili adımlar atabiliriz. Biz TKP üye ve sempatizanları, böylesi bir anlayışın yer etmesi için üzerimize çok önemli görevler düştüğünü bilerek davranıyoruz.

Söz veriyorum

A.ERDEM/FAC

Komünist yüreği gibi temiz ve aydınlık, anamın ak sütü gibi beyaz bir oda ve iki insan. Yoldaş ve ben.

Yoldaş; "Seni TKP üyeliğine öneriyorum. Ne dersin? Var mısın?" diye soruyor.

"Türkiye işçi sınıfının savaşkan öncüsünün bir savaşeri olmak benim için onurun en yücesidir."

İşte yanıtım. TKP'em benim. Senin saflarında sınıf düşmanımıza karşı amansız savaşacağıma, üyelik niteliğimi gün be gün yetkinleştireceğime, Marksizm-Leninizm'in ışığında gelişen politikamızı yığınlara götürmek için hiçbir özveriden kaçınmayacağıma, çevreme yüksek bir moral ve savaşkan bir ruh aşılayacağıma işçi şerefim üzerine söz veriyorum.

Bir konsolosluk eylemi

M.BİLİR/FAC

Günlerden Cumartesi. Sabahın erken saatinde içinde yoldaşların da bulunduğu bir arkadaş grubu konsolosluğa gitmek üzere buluşuyoruz. Konsolosluğun önünde sıra sıra insanlar. Aramızda görev bölüşümü yapıyor, çalışmaya başlıyoruz. Pasaportların yenilenmesi sırasında ödenmesi istenen yüksek harçlara karşı çıkan bildirileri dağıtmaya başlıyoruz. Arkadaşlarımızdan biri "Bu yanlış hesap düzeltilsin!" diye bağırıyor. İnsanlarımız bildiriyi alıyor, merakla okuyorlar.

Daha konsolosluk açılmamış. Bildirilerimizin sesi yukarıya çıkmış ki bir grup konsolosluk fedaisi içeriden çıkıyor, üzerimize doğru geliyor, "Burada dağıtamazsınız, yasaktır!" türünden tehditler savuruyorlar. Aldırdığımız yok, bildirilerimizi dağıtmayı sürdürüyoruz. Gelip geçenler duruyor, merakla soruyorlar "nedir bu?" diye. Arkadaşımız bağırıyor: "Yanlış hesap düzeltilsin!" Bir işçi "Ne yanlış hesabı kardeşim?" diye soruyor, anlatıyoruz. Bir bildiri uzatıyoruz, alıyor. Okuduktan sonra cebine koyup ayrılıyor.

Konsolosluğa her girip çıkan işçi yeni pasaportlarının bedelini ve diğer soygunları, baskıları o kendilerine özgü anlatımla, deyimlerle dile getiriyor. Daha sonraki eylemlerimizde de gördük, işçilerin tepkileri gittikçe yükseliyor. Yurtdışındaki işçilerimizden, bizden 1985'in yalnızca ilk 10 ayında 1,5 milyar Dolar döviz sağlayan Ankara hükümeti tepkileri bastırmak için manevralara başvuruyor. Yeni pasaport harçlarında bir miktar indirim yapıldığını açıklıyor. Ama bu indirim göstermelik kalıyor, konsolosluklar eliyle yürütülen soygun durmak bilmiyor.

Biz ise iki saat süren bir konsolosluk eylemimizle"Yığınların Yakıcı Sorunu + Doğru Eylem Biçimi = Yığınların Savaşımı"gerçeğini daha iyi kavradık. Bu bize bundan böyle de yol gösterecek.

Birliğimiz daha güçlü olmalı

Genç Göçmen İşçi/B.Berlin

6 yıldır Batı Berlin'de yaşıyorum. 17 yaşımda çalışmaya başladım. Birçok fabrikadan sonra şimdi, gerici politikacılardan birine ait bir işyerinde çalışıyorum. İşyerinde çoğu sendikalı birçok Türkiyeli çalışıyor. Çalışma koşullarımız çok ağır ve hayati tehlikeler taşıyor. Yapılan araştırmalar uzun süreden beri işyerinde çalışan işçilerde yüzde 60'ın üzerinde kurşun bulunduğunu ortaya koyuyor. Bu oran yüzde 80'e çıktığında işçiye çok az bir tazminat ödenerek işine son veriliyor.

Bundan bir süre önce bir Alman arkadaşımızla birlikte, aktif ve inatçı bir çalışmayla sağlık kurumundan bir bilirkişi heyeti getirttik ve kamuoyuna işyerinin durumunu geniş olarak yansıttık. Ama yetkililer ne yaptılar? Koşullar sağlığa aykırı olduğu için tutup fabrikayı üç haftalığına kapattılar. Birşey değişmedi, bu arada patron da başı çeken SEW'li Alman arkadaşımızı işten attırdı.

Bu olay karşısında işçi temsilciliği yeterince etkin olamadı. Tüm işçiler olarak işten atılmasını istemediğimiz halde arkadaşımıza yeterince sahip çıkamadık. Ama hepimiz patronların işçilerin sağlığını değil, yalnızca kendi kârlarını düşündüklerini daha iyi anladık. Birliğimizi sağlamlaştırıp tüm gücümüzle patronların karşısına dikilmedikçe çalışma hakkımızı bile koruyamayacağımızı gördük.

Dayanışma için

G. Dinç/İsviçre

Ben altı ay önce, çoluk çocuk yurtdışına çıkmak zorunda kalmış bir politik mülteciyim. Ve gururla söyleyelim, bir TKP sempatizanıyım. Yurtdışına çıkınca parti yayınları ile, partinin politikası ile daha iyi tanışma fırsatı buldum. Bu benim için çok yararlı oldu. Size bulunduğum kentte neler yaptığımızı anlatmak istiyorum. Kolay olmadı ama yavaş yavaş alışıyoruz B. Avrupa toprağına. Buradaki insanlarla nasıl birlikte olacağımızı, nasıl savaşım yürüteceğimizi öğreniyoruz. Önceleri üçer adet yayın dağıtıyorduk. Şimdi bu sayı 7'ye çıktı, ama yakında 12'ye çıkacağını umuyoruz. Öteki sol güçlerle, tüm Türkiyeli mültecilerle sıcak ilişkiler kurduk. Sorunlarımızın çözümü için birlikte savaşım veriyoruz.

Şimdi biz ayda bir Türkiye'yi tanıtan, parti basını başta olmak üzere çeşitli yayınlardan derlediğimiz Türkiye'deki durum üzerine bilgiyi içeren bir bülten çıkarmaya başladık. Bu girişimin somut ürünlerini de alıyor, bu araçla bu ülkedeki demokratlarla da tanışıyoruz.

Altını çizmek istediğim nokta şudur; biz uluslararası dayanışma istiyorsak, onu talep etmeliyiz. Bunu sağlamada asıl görev bize düşüyor. B. Avrupa'daki dev kamu iletişim araçları ağına karşın, kamuoyu Türkiye'de olup bitenler, orada yürütülen savaşım konusunda bilgiye aç. Bunu onlara biz sağlayabiliriz. İçinde somut bilgiler, gelişmelere ilişkin somut veriler olan bültenlerle bu gereksinimi bir ölçüde karşılayabiliriz. Onlara gerçekleri gösterelim ki, dayanışmalarını yükseltmelerini de isteyebilelim.